



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 981/2022  
28.09.2022. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Бојана Узелца, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Суботици Кт.бр.20/21 од 27.06.2020. године и Вишег суда у Суботици Кв.бр.207/22 од 11.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 28. септембра 2022. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Бојана Узелца, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Суботици Кт.бр.20/21 од 27.06.2020. године и Вишег суда у Суботици Кв.бр.207/22 од 11.07.2022. године.

**Образложење**

Решењем Вишег јавног тужилаштва у Суботици Кт.бр.20/21 од 27.06.2020. године, одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Узелца који је поднет том тужилаштву дана 16.05.2022. године у износу од 165.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Суботици Кв.бр.207/22 од 11.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег јавног тужилаштва у Суботици Кт.бр.20/21 од 27.06.2020. године.

Захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА-адвокат Бојан Узелца, због повреда закона из члана 485.став 1. тачка 1) и став 3. у вези члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине решење Вишег суда у Суботици Кв.бр.207/22 од 11.07.2022. године и предмет врати на поновно одлучивање или да исто решење преиначи у складу с наводима захтева. Иако бранилац у захтеву формално означава да захтев подноси само против наведеног решења Вишег суда у Суботици, из образложења захтева произилази да је захтев поднет и против решења Вишег јавног тужилаштва у Суботици Кт.бр.20/21 од 27.06.2020. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, иако формално не означава, суштински указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, истичући да не стоје наводи побијаних решења јер је неспорно да је Више јавно тужилаштво у Суботици одустало од кривичног гоњења за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ и да је тиме окончан кривични поступак у односу на то дело, па да самим тим окривљеном припадају трошкови кривичног поступка у том делу, сходно одредбама члана 265. став 1. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости који је поднео бранилац окривљеног АА-адвокат Бојан Узелац је неоснован.

Наиме, из списка предмета произилази да је Више јавно тужилаштво у Суботици дана 24.02.2021. године донело наредбу о спровођењу истраге Кти.бр.13/21 против окривљеног АА због извршења кривичних дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и недозвољено држање експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, док је дана 17.05.2021. године окривљени саслушан и због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, по кривичној пријави ПУ Суботица Ку.бр.390/21 од 15.03.2021. године.

Дана 18.05.2021. године, Више јавно тужилаштво у Суботици је против окривљеног АА поднело оптужницу Кт.бр.28/21 којом му је стављено на терет да је извршио кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, недозвољено држање експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и крађа из члана 203. став 1. КЗ, након чега је Виши суд у Суботици дана 09.08.2021. године донео наредбу о допуни истраге Кв.бр.185/21, ради бољег разјашњења стања ствари, да би се испитала основаност наведене оптужнице.

Након допуне истраге, Више јавно тужилаштво у Суботици је дана 15.03.2022. године донело наредбу о одустанку од кривичног гоњења Кт.бр.20/21 против окривљеног АА у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а кривични поступак настављен за кривична дела недозвољено држање експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и крађа из члана 203. став 1. КЗ.

Окривљени је преко браниоца - адвоката Бојана Узелца дана 13.05.2022. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 165.000,00 динара, у којем је определио трошкове који се односе на награду и нужне издатке браниоца у односу на кривично дело из члана 246. став 1. КЗ. Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка, Више јавно тужилаштво у Суботици је побијаним првостепеним решењем одбило захтев браниоца као неоснован, а Виши

суд у Суботици решењем Кв.бр.207/22 од 11.07.2022. године потврдило наведену одлуку, прихватајући разлоге из првостепене одлуке.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, али не и обавеза суда да то мора да учини, у сваком конкретном случају. Имајући у виду цитирану законску одредбу, те да је суд у конкретном случају на основу података у списима предмета, нашао да се не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела за које је заменик јавног тужиоца одустао од кривичног гоњења и то кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, из разлога што је за сва три кривична дела, која су окривљеном стављена на терет (најпре кривична дела из члана 246. став 1. КЗ и 348. став 2. у вези става 1. КЗ а затим и кривично дело из члана 203. став 1. КЗ) вођен јединствен кривични поступак и што се ради о трошковима на име приступа браниоца ради саслушања окривљеног, испитивања сведока као и посета окривљеном у притвору, а које све радње је бранилац окривљеног предузимао у току поступка, а односе се на сва три кривична дела, дакле ради се о јединственој одбрани, те се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да је суд поступио супротно одредби члана 265. став 1. ЗКП.

Због свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Бојана Узелца је одбијен као неоснован.

**Записничар-саветник  
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија  
Дубравка Дамјановић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић